

[Kurt Hansen]

nalin i forsøg på at få hykleriet til at stå meget klart, men jeg synes, det smager en lille smule.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Da jeg hørte hr. Holms indlæg, kom jeg sådan til at mindes den sidste finanslovdebat, vi havde. Hvorfor det? Jo, for jeg erindrer meget tydeligt, at hr. Holms parti meget stærkt bebrejdede os, at vi ikke havde foretaget langt stærkere besparelser på de offentlige budgetter. Og da er det så, vi henad finansåret kan høre, hvordan repræsentanter for denne gang venstre, ved andre lejligheder andre partier med de samme krav om besparelser trækker i land. Når der har været en eller anden ubehagelig virkning af det, der skal til for at kunne klare de rammer, der er lagt, og som venstre ikke engang er tilfreds med samlet, er det klart, at det giver grobund for, at man kan komme med ønsker om, at det ikke skal gøres på den og den måde, eller rettere sagt, at der slet ikke skal gøres noget. Sådan kan det jo ikke virke.

For at sige det på en anden måde: lad os være enige om, at hvis vi skal klare de rammer, der er lagt op, gør det ondt, når man skal snævre ind, gør det ondt, når man bliver nødt til at sige: ja men så må vi ændre på den og den måde. Det er nu engang det, der hører til, og som jeg sagde til samsingerne, er jeg da ikke så meget selvpiner, at jeg frivilligt går hen og laver noget sådant. Jeg vil da meget hellere have ros, når jeg kommer rundt omkring. Og så ser man, at der er nogle, der i kølvandet af ubehagelige ting, vi andre må gøre, så ligesom kan fiske noget efter denne ros. Nå, men det var en lidt filosofisk betragtning.

Lad mig så komme til realiteterne og sige for det første, at det, der er det helt afgørende i denne sag, er, at det lange udvalgsarbejde viste, at der ikke er behov for to ruter til Jylland. Det er det afgørende, og det er der ikke nogen der egentlig har anfægtet. Det er et resultat af driftsøkonomiske betragtninger, og man har været meget i dybden med dette. De tal, jeg har nævnt for trafikudviklingen, har også med al tydelighed vist, at for DSBs vedkommende ville det tidspunkt komme, da man måtte sige: nu må vi gøre situationen op, for det kan ikke bare få lov til at være en

kurve, der er stærkt dalende. Altså udgangspunkt: kun én rute.

Så står man over for at vælge: hvad skal det så være? Skal det være DSB, der fortsætter, eller skal det være den private rute, der har ekspanderet meget kraftigt igennem en årrække? Jeg tror, jeg ville modtage uhyre megen kritik, hvis jeg lagde op til en løsning, der sagde, at nu skal vi, staten, DSB, udkonkurrere denne stærkt ekspanderende private rute, ved at vi får tilslutning til at bygge en færge og lave alt det andet, der gør, at man kan konkurrere. Det vil igen sige en anden overfart end den, der i dag er til Århus på grund af sejltiden, for ellers kan man ikke konkurrere. Jeg tror, jeg ville blive betegnet med ord, som vi ikke almindeligvis bruger herinde, om jeg lagde op til en sådan disposition.

Det, der så endvidere har været udgangspunktet, er, at man har forsøgt igennem årene med den færge, der er tale om, at klare trafikken, og når man siger, at DSB selv har udsultet Samsø, altså ligesom lagt tingene til rette gennem lang tid, så passer det ikke. For det første startede nedgangen for DSB, dengang man også havde »Freja«. For det andet har man i samarbejde med Samsø lavet fartplanen. Man har sagt til trafikudvalget derovre: vi har den færge. Hvordan vil I helst have at fartplanen skal lægges til rette, således at vi både betjener ruten til Kalundborg og ruten til Århus? Og DSB har ikke igennem de senere år modtaget nogen protester, vi har ikke modtaget nogen indsigelser. Fartplanen har været sendt frem hver eneste gang, inden den trådte i kraft, og derfor er der ikke tale om, at det er DSB, der bare har sørget for disse afgange. Men man må ikke glemme, at nok er Samsø kommet under Århus amt, men hovedtrafikken går stadig væk til Kalundborg, og hvad man ikke har haft meget fremme, er, at når der har været så forholdsvis lidt til Århus, skyldes det naturligvis, at man bør eller må koncentrere indsatsen om Kalundborg, altså prioritere tingene.

Til hr. Arentoft vil jeg sige, at jeg har set og selv kommenteret i øvrigt til udvalget, at der har været tanker fremme om at forlægge havnen til en nordligere placering. Jeg har ikke yderligere kommentarer end dem, jeg allerede har sendt til udvalget, og vi har snakket om det under et samråd, men vil